

Cal Caçador

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A sota del Bac de sant Pere en uns plans damunt el torrent i al sud del pas de la Guineu
Emplaçament	Pista de Berta a Vilella, passat cal ros i el pas de la Guineu hi ha un trencall que hi va (2 km). Pista tancada.
Alçada:	1031
Coordenades:	
Latitud:	42.24525
Longitud:	1.7985
UTM Est (X):	400877
UTM Nord (Y):	4677705

Classificació

Número de fitxa	08093 - 199
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Lat casa es manté ja que se n'ha refet la coberta seguint l'estil tradicional. En canvi la pallissa no ha tingut tanta sort i se n'ha esfondrat part de la teulada. Està deshabitada
Protecció	Inexistent
Número inventari	Sí. IPA. 3352
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08092A006000520000YO
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella

Descripció

Masia construïda en una planells a sota del Bac de Sant Pere al darrere del pas de la guineu i al costat del torrent de Vilella en un indret força enclotat, però alhora assolellat i protegit de les inclemències del temps. Es tracta d'una masia composta per la casa i les pallisses construïdes al seu costat. La casa pròpiament dita és de planta rectangular, amb dues crugies i estructurada mitjançant una planta baixa, un primer pis i unes golfes cobertes amb teulada a dues vessants de teula ceràmica damunt de cavalls i llates de fusta i amb el carener perpendicular a la façana principal que mira a llevant. Com la majoria de masies del municipi està assentada aprofitant un desnivell del terreny que és salvat mitjançant murs de contenció. En quant a la distribució de les seves façanes hi ha un predomini del massís respecte el buit ja que la nord i oest presenten molt poques obertures i les que hi ha es concentren a la façana est i sud. La façana est o principal es compon de porta d'entrada a la planta baixa allindada en fusta, dues finestres al primer pis i dues més a sota la teulada. Totes elles són de reduïdes dimensions i amb estructura de bastiments i llindes de fusta. Cal destacar la presència d'un volum sortint de forma quadrangular a l'alçada del primer pis amb una forma quadrangular que es correspon amb una latrina o amb el forn de pa. La darrera façana o sud hi han quatre obertures més que coincideixen amb la planta primera i segona. En quant a l'aparell i fàbrica constructiva hi ha un predomini de l'obra de maçoneria de carreus mal treballats i escairats, units amb argamassa de calç i col·locats en filades més aviat irregulars i horitzontals. Únicament són amb aparell de pedra picada les cantonades. També hi ha algunes parts de l'edifici que són amb aparell de tàpia especialment la part superior i també el cos de la latrina. Al sud de la casa i separat de la mateixa hi ha les antigues pallisses de planta rectangular i compostes per una planta baixa i un primer pis cobert amb teulada a dues vessants de teula ceràmica damunt de cavalls i llates de fusta i amb el carener perpendicular a la façana principal. Aquest cos s'obre formant una àmplia eixida que ocupa tota la longitud de la façana i que a la vegada està sostinguda per un pilar de maçoneria central. La façana nord i propera a la casa és massissa i tant a la sud com a l'est s'hi obren dues obertures; una en forma de porta amb bastiments de maó ceràmic que permet accedir a la planta baixa i una segona en forma de finestra coronada per un arc de mig punt de pedra tosca i que il·lumina el primer pis. L'aparell és de maçoneria de carreus de pedra mal treballats i escairats, units amb morter de calç de color ocre i col·locada en filades irregulars. La casa i la pallissa resten unides per l'era que s'obre a llevant damunt murs de contenció de pedra seca.

Observacions:

Tant a la casa com a la pallissa s'hi poden observar algunes fases constructives fruit dels diversos creixements que ha tingut la casa.

Història

Segons E. Martín (Martín, 2005) les referències més antigues que tenim sobre aquesta casa són a partir de 1776. de fet és en el cadastre de Gisclareny (AHG. Cadastre de 1776) quan es menciona aquesta casa amb la núm. 61 i corresponent a Mariano Noguera. Segons aquest document la casa tenia 4 cases, estava ocupada per 6 persones majors de 7 anys i pagava 2 lliures i 6 sous de cadastre personal, 4 lliures, 12 sous i 2 diners de cadastre reial i 2 lliures i 15 sous per a caps de bestiar. Posteriorment i en l'amillament de 1863 (ACA. Llibrets de compliment pasqual. Amillament de 1863) extret de Martín, E; 2005 Annex 21 especifica que el cap de casa era Josep Guix. Hi havia 6 persones majors de 7 anys i pagava 337 rals de contribució rural, 48 d'urbana i no especifica els caps de bestiar. La casa va sobreviure el flux migrador del

1900 i va quedar deshabitada a mitjans del segle XX. Segons F. Caballè (Caballè i Cantalapedra, F; 1995) la Beneta de Cal Caçador era famosa per les seves dites i refranys sobre les cases de Gisclareny.

Bibliografia

CABALLÈ I CANTALAPIEDRA, F (1996). Les tres-centes cases de Giscareny. Columna Albí. P.43.
GENERALITA, T DE CATALUNYA. Inventari de Patrimoni Arquitectònic. Fixa núm. 3352 MARTIN E (2005). Una mirada sobre la història de Gsclareny. DDAA (2007) Catàleg específic de masies i cases rurals de Gisclareny. Fixa núm. 09 Annex a la normativa. (dades històriques a les masies incloses). AHG. Cadastre de 1776 ACA: Llibrets de compliment Pasqual. Amillament de 1863. Extret de Martín, E; 2005. Annex 21

